Test

Adamofus

December 21, 2022

Contents

1	Pro	ojekce scény iii		
	1.1	Stínění objektů v 3D iii		
	1.2	Zoom		
2	Ras	sterizace iv		
	2.1	Úsečka iv		
	2.2	Zrcadlení		
	2.3	Kruh		
	2.4	Ostatní vii		
	2.5	Bezierova křivka		
	2.6	Vyplňování		
3	Analýza viii			
	3.1	Detekce kolize		
	3.2	Oblasti průniku dvou objektů a průřez viii		
	3.3	Obsah polygonu viii		
	3.4	Je A v B?		
4	Zrc	adlení přes střed a osu ix		
5	Rotace			
	5.1	2D		
	5.2	3D		
	5.3	Posunutí středu a osy otáčení xi		
6	Ger	nerování tvarů xii		
7	Fra	ktály viii		

Projekce scény

Projekcí scény je v této práci myšleno perspektivní vidění. Paprsek jdoucí od promítaného bodu do oka pozorovatele se promítá na určenou rovinu v prostoru, tz. tvoří průnik s touto rovinou. Výsledný bod je přenesený na 2D soustavu souřadnou v této rovině.

1.1 Stínění objektů v 3D

1.2 Zoom

Rasterizace

Rasterizace je proces převodu vektorově definované grafiky do tzv. rastru, tedy mřížky skládající se z bodů (pixelů). Takový rastr je základem obrazového výstupu na digitálních zařízení. V následujícíh kapitolách jsou představeny algoritmy rasterizace 2 objektů: úsečky a kruhu. Samostatná kapitola je pak věnovaná rasterizaci Beziérových křivek.

2.1 Úsečka

Převedení vstupu

Úsečka je část přímky definovaná dvěma body: b_1 a b_2 . Pro následující algoritmy platí, že souřadnice x bodu b_1 je menší než x bodu b_2 , aby se mohly algoritmy posouvat o jeden dílek doprava, tj x+1. Směrnice úsečky je a=dy/dx. Počítá se s vstupem $a \subset <0;1>$, takže úsečka svírá s osou x úhel 0-45 a b_2 je v 1. kvadrantu. Opět pro omezení na jedinou podmínku, zda je potřeba y zvětšit či nikoli.

Tyto nároky umožňují zvolit efektivní algoritmus, ale současně vyžadují převod vstupu a výsledných souřadnic.

2.1. ÚSEČKA v

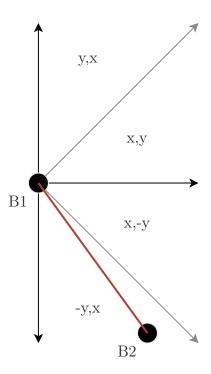


Figure 2.1: Převod souřadnic podle směrnice úsečky.

DDA

DDA využívá zaokrouhlované hodnoty n*a pro výpočet y_{new} , je to prostý přístup. Současně ale zbytečně používá funkci zaokrouhlování či přetypování, kterou lze pro optimalizaci nahradit podmínkou s použitím proměnné, protože jsou pouze 2 možnosti pro y_{next} : $y_{next} = y$, nebo $y_{next} = y + 1$.

Proměnnou vyjadřuje $error(n) = ((n*a) \mod 1) - 1/2$, kde n je krok iterace, takže error(0) = -1/2. Pokud platí zmíněná podmínka error(n) >= 0, platí současně $y_{next} = y + 1$ a error(n+1) = error(n) + a - 1, jinak platí error(n+1) = error(n) + a.

Bresenhamův algoritmus

Další optimalizací je zbavení se desetinné čárky (tzv. float point number). Představme si error(n) = 2 * dx * error(n). Jsou 2 možnosti:

$$error(n+1) = error(n) + 2 * dy$$
$$error(n+1) = error(n) + 2 * dy - 2 * dx$$

Nerovnice podmínky se nemění, protože po vynásobení pravé strany 2*dx: error(n+1)>=0*2*dx zůstává stejná. Tím jsme se zbavili nutnosti použití desetinné čárky.

$$\begin{aligned} x \leftarrow x_1 \\ y \leftarrow y_1 \end{aligned}$$

```
while x \le x_2 do

vykresli bod[x,y]

x \leftarrow x + 1

error \leftarrow error + 2d_y

if error \ge 0 then

y \leftarrow y + 1

error \leftarrow error - 2d_x

end if

end while
```

2.2 Zrcadlení

Zrcadlení je často využívaná operace, například pro rasterizaci kružnice. Využívá bod B a vektor \overrightarrow{v} , přes který B zrcadlíme. Výstupem je zrcadlený bod B_z . Platí, že vektor $\overrightarrow{BB_z}$ je kolmý na \overrightarrow{v} a jeho délka je dvojnásobná vzdálenosti B od \overrightarrow{v} .

2.3 Kruh

Pro kužnici rovněž existuje Bresenhamův algoritmus. Algoritmus vykreslí 1/8 kružnice. V podmínce je tedy ze znalosti přímky svírající s osou x 45 stupnu: x>=y. K vykreslení této části víme, že iterativně zvětšujeme y. x dekrementujeme, pokud je hodnota d kladná, tj. zajímají nás pouze 2 pixely. Pro vykreslení celku stačí díky symetrii kružnice tuto část 3x zrcadlit.

```
\begin{aligned} & d \leftarrow x^2 + y^2 - r^2 \\ & x \leftarrow r \\ & y \leftarrow 0 \\ & d \leftarrow 0 \\ & \text{while } x >= y \text{ do} \\ & \text{vykresli bod[x,y]} \\ & y \leftarrow y + 1 \\ & d \leftarrow d + d_y \\ & \text{if } d \geq 0 \text{ then} \\ & x \leftarrow x - 1 \\ & d \leftarrow d - d_x \\ & \text{end if} \\ & \text{end while} \end{aligned}
```

Jiný algoritmus se může zakládat na výběru z 3 sousedících pixelů podle toho, který je nejblíž středu. Takové řešení je ale neefektivní, implementací

2.4. OSTATNÍ vii

se zde nezabývám.

2.4 Ostatní

2.5 Bezierova křivka

2.6 Vyplňování

Řádkovací metoda Inverzní vyplňování Flood fill

Analýza

3.1 Detekce kolize

3.2 Oblasti průniku dvou objektů a průřez

Sutherland–Hodgman algoritmus Weiler–Atherton clipping algoritmus

3.3 Obsah polygonu

https://mathworld.wolfram.com/PolygonArea.html

3.4 Je A v B?

Zrcadlení přes střed a osu

Rotace

Otáčet bod vůči středu soustavy souřadné je jako nanášet ho na otočenou soustavu souřadnou, tedy násobit vektory udávájící osy x, y, atd. takové soustavy. Tyto vektory mají délku 1. Lze zapsat takto: $p_n = \begin{pmatrix} X_1 & Y_1 \\ X_2 & Y_2 \end{pmatrix} \vec{p}$

$$p_n = \begin{pmatrix} X_1 & Y_1 \\ X_2 & Y_2 \end{pmatrix} \vec{p}$$

5.1 2D

Otočené souřadnice můžeme vyjádřit takto:

$$X_1 = \cos(-\alpha) = \cos(\alpha)$$

$$X_2 = \sin(2\pi - \alpha) = -\sin(\alpha)$$

$$Y_1 = \cos(\pi/2 - \alpha) = \sin(\alpha)$$

$$Y_2 = \sin(\pi/2 - \alpha) = \cos(-\alpha) = \cos(\alpha)$$

$$\begin{pmatrix} \cos(\alpha) & \sin(\alpha) \\ -\sin(\alpha) & \cos(\alpha) \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix}$$

5.2 3D

Rotace bodu vůči ose Z ve směru hodinových ručiček:

$$\begin{pmatrix} \cos(\alpha) & \sin(\alpha) & 0 \\ -\sin(\alpha) & \cos(\alpha) & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix}$$

Rotace bodu vůči zvolené ose:

Máme vstup osu o a úhel α .

Mějme 2 soustavy souřadné A a B popsané jednotkovými vektory. Přitom A je naše výchozí, na které vykreslujeme:

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Matice B má tvar:

$$\begin{pmatrix}
a_x & b_x & o_x \\
a_y & b_y & o_y \\
a_z & b_z & o_z
\end{pmatrix}$$

3. řádek B tvoří souřadnice osy o, takže 3. souřadnice p_b je právě vzhledem k o.

Čili je z následující rovnice zaručeno, že získáme přesně takový bod p_b , kde jeho 3. souřadnice je vzhledem k o. To potřebujeme, protože jsme zvolili matici rotace podle osy Z (respektive 3. osy...), kterou chceme bod násobit. Takže tato souřadnice bodu v B po rotaci bude stejná.

Z rovnice $p_a = p_b B$ vyjádříme tedy p_b vynasobením B^{-1} : $p_b = p_a B^{-1}$

Zbývající vektory a a b v B musí být jednotkové a vzájemně kolmé. takový a dostaneme třeba ignorováním z a přehozením souřadnic následovně: $\vec{a} = \{-y, x, 0\}$, kde x a y jsou souřadnice o. b je už jen vektorovým součinem a a b.

To je tedy převod relativních souřadnic ze soustavy A do soustavy B. Rotace probíhá následovně:

Vstup: osa otáčení o, úhel α

- 1 převedeme souřadnice z A do B
- 2 zrotujeme (například přes matici 1.1, tj. vůči 3. ose)
- 3 vykreslujeme v A, takže převedeme z B do A

5.3 Posunutí středu a osy otáčení

Pro posunutý střed v 2D platí, že vektor \vec{XS} , kde S je střed a X bod, má fakticky souřadnice bodu \vec{p} . K výpočtu stačí potom přičíst S.

Stejně u posunuté osy v 3D, je takový vektor vlastně bod p_a V praxi, grafickém editoru, můžeme osu určit typicky dvěma body. A ten jeden z nich (třeba pro intuici první určený) je totiž tento střed S. Nakonec stačí opět přičíst S.

Chapter 6 Generování tvarů

Chapter 7
Fraktály